

Съ молба за отзивъ

ПОСВЕЩАВА СЕ НА ТИХИТЪ И СМирЕНИТЪ

ОТВЪДНИ ПЪСНИ

Безумно сърдечнитъ струни болѣха,
о Боже, кога ги навиваше Ти,
и сълзи безброй отъ очитъ се лѣха...
Но мойто сърдце и до днесъ ми шепти,
че Ти бѣ поискалъ мелодии небесни,
да свиришъ на моята арфа — душа,
та азъ, подоловилъ отвѣднитъ пѣсни,
съ тѣхъ моитъ братя въ скръбъта да теша.

И днеска прегръщамъ азъ Твоята воля —
и слагамъ въ нозетъ Ти свойто сърдце.
Свири Ти на него! Едно азъ Те моля,
издигналъ смирено къмъ Тебе ржце:
Съ кжсъ сяенъ, откъснатъ отъ Твоята **дреха**,
сърдечнитъ рани ми Ти превържи!
Прати ми, о Боже, небесна утеха
и Твойта ми, Татко, любовъ покажи!

И нека тѣзъ пѣсни отвѣдни, родени
въ страдания, идатъ, де пратишъ ги Ти,
и некъ приласкаватъ душитъ смирени,
въ които копнежътъ по Тебе пламти.
И въ тѣхъ ако скрито вѣй полѣхъ **отгоре**,
той нека събужда у вси любовъта
къмъ Тебе, о Боже, къмъ Твойтъ простори,
та Ти да се славишъ навредъ по свѣта!